

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

nr. 265.889 van 4 maart 2026

A. 236.287/V-2016

In zake:

**de besloten vennootschap
DOMAINE DU MONT DE RHODES,**
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ivan-Serge BROUHNS,
Guillaume POSSOZ en Vladimir THUNIS
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpesteenweg 185
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Damien JANS
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 412/5
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de gemeente Brakel,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat François HAUMONT
kantoor houdend te 1300 Waver
chemin du Stocquoy 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

Bij een op 2 mei 2022 ingediend verzoekschrift vordert de verzoekende partij de nietigverklaring van het besluit van 28 februari 2022 waarbij de minister van Leefmilieu en de minister van Ruimtelijke Ordening weigeren om haar een globale vergunning toe te kennen voor de oprichting en de exploitatie van ecotoeristische accommodaties en een wolvenpark op een terrein gelegen in de rue Houppe 76 te Vloesberg.

II. Rechtspleging

Bij een op 21 juni 2022 ingediend verzoekschrift heeft de gemeente Brakel gevraagd als tussenkomende partij te mogen optreden.

Die tussenkomst is toegestaan bij een beschikking van 29 september 2022.

Het administratief dossier is ingediend.

De memories van antwoord, van wederantwoord en van tussenkomst zijn regelmatig uitgewisseld.

Mevrouw Muriel Vanderhelst, eerste auditeur bij de Raad van State, heeft een verslag opgesteld op basis van artikel 12 van de algemene procedureregeling.

Het verslag is ter kennis gebracht van de partijen.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

Bij een beschikking van 23 december 2025 is bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 januari 2026.

De heer Luc Donnay, kamervoorzitter, heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Vladimir Thunis, die voor de verzoekende partij verschijnt, advocaat Damien Jans, die voor de verwerende partij verschijnt, advocaat Morgane Crispin *loco* Francis Haumont, die voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

Mevrouw Muriel Vanderhelst, eerste auditeur, heeft een eensluidend advies gegeven.

De bepalingen betreffende het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zijn toegepast.

III. Feiten

1. Op 3 september 2020 dient de besloten vennootschap (bv) Domaine du Mont de Rhodes een aanvraag voor een globale vergunning in met het oog op de

oprichting en de exploitatie van een dierenpark op een perceel dat gelegen is in de rue Houppe 76, te Vloesberg. Het project heeft meer bepaald betrekking op de bouw van 6 ecotoeristische verblijven en de aanleg van een wolvenpark.

2. Op 25 september 2020 verklaren de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar het vergunningsaanvraagdossier onvolledig.

3. Op 8 februari 2021 dient de vergunningaanvrager de gevraagde aanvullingen in.

4. Op 4 maart 2021 verklaren de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar de aanvraag volledig en ontvankelijk. Ze stellen onder meer dat (vertaling) “krachtens artikel 81, § 2, eerste lid, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning, het gemeentecollege de overheid is die bevoegd is om over de genoemde aanvraag te beslissen”.

5. Er wordt een openbaar onderzoek gevoerd op het grondgebied van de gemeente Vloesberg van 19 maart tot 2 april 2021. Dat onderzoek geeft aanleiding tot 904 bezwaarschriften, waaronder een brief van de gemeente Brakel.

6. Verscheidene instanties worden om advies verzocht en brengen adviezen uit.

7. Op 3 mei 2021 stellen de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar het gemeentecollege van Vloesberg in kennis van hun beslissing om de termijn voor het overzenden van hun syntheserapport met 30 dagen te verlengen, overeenkomstig artikel 92, § 5, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning.

8. Met een e-mail van 28 mei 2021 deelt de gewestelijke overheid aan de vergunningaanvrager mee dat, (vertaling) “na controle van het dossier door de diensten van de DGO4, (...) de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar krachtens artikel 81, § 2, laatste lid, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning gezamenlijk bevoegd zijn om kennis te nemen van deze aanvraag voor een globale vergunning, aangezien de vergunningsaanvraag betrekking heeft op handelingen en werken bedoeld in artikel D.IV.22, eerste lid, van het Wetboek van Ruimtelijke Ontwikkeling (WRO)”. In die mail staat dat (vertaling) “de proceduretermijnen deze zijn die gelden voor de inrichtingen van klasse 2”.

9. Op 21 juni 2021 stelt de vergunningaanvrager bij de Waalse Regering een administratief beroep in tegen (vertaling) “de stilzwijgende beslissing van de

technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar van 2 juni 2021 waarbij hem [een] globale vergunning geweigerd wordt voor de oprichting van 6 ecotoeristische verblijven en de aanleg van een wolvenpark gelegen te 7880 Vloesberg, rue Houppe 76”.

Dat administratief beroep wordt hierna als “beroep I” aangeduid.

10. Met een aangetekende brief van 29 juni 2021 geven de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar kennis van hun beslissing van een niet nader bepaalde datum tot weigering van de aangevraagde globale vergunning (hierna: “de beslissing van 29 juni 2021”).

11. Op 20 juli 2021 stelt de vergunningaanvrager bij de Waalse Regering een administratief beroep in tegen de niet-gedateerde beslissing van de technisch ambtenaar en van de gemachtigde ambtenaar waarbij hem een globale vergunning geweigerd wordt voor de oprichting van 6 ecotoeristische verblijven en de aanleg van een wolvenpark gelegen te 7880 Vloesberg, rue Houppe 76.

Dat administratief beroep wordt hierna als “beroep II” aangeduid.

12. Op 9 augustus 2021 delen de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar die in beroep bevoegd zijn, hun beslissing mee om de termijn voor het overzenden van hun syntheserapport over beroep I met 30 dagen te verlengen, overeenkomstig artikel 95, § 4, van het voornoemde decreet van 11 maart 1999.

13. Op 8 september 2021 delen ze hun beslissing mee om de termijn voor het overzenden van hun syntheserapport over beroep II met 30 dagen te verlengen, overeenkomstig diezelfde bepaling.

14. Op 13 september 2021 bezorgen ze hun syntheserapport over beroep I, waarin ze besluiten dat het ingestelde beroep doelloos is.

15. Op 30 september 2021 verklaren de minister van Leefmilieu en de minister van Ruimtelijke Ordening beroep I doelloos.

16. Nadat de vergunningaanvrager in het kader van beroep II een aanvullende effectbeoordeling heeft bezorgd, wordt van 11 tot 25 oktober 2021 op het grondgebied van de gemeente Vloesberg een nieuw openbaar onderzoek gevoerd. Dat onderzoek geeft aanleiding tot 120 bezwaarschriften.

Voorts worden verscheidene instanties om advies verzocht in het kader van het onderzoek van dat beroep II.

17. Op 23 december 2021 delen de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar die in beroep bevoegd zijn, nadat de vergunningaanvrager de aanvullende effectbeoordeling had ingediend, hun beslissing mee om de termijn voor het overzenden van hun synthesrapport over beroep II met 30 dagen te verlengen, overeenkomstig artikel 95, § 4, van het voornoemde decreet van 11 maart 1999.

18. Op 4 februari 2022 bezorgen ze hun synthesrapport over beroep II, waarin ze voorstellen de globale vergunning te weigeren.

19. Op 28 februari 2022 verklaren de minister van Leefmilieu en de minister van Ruimtelijke Ordening beroep II ontvankelijk en bevestigen ze de beslissing van 29 juni 2021. Bijgevolg wordt de aangevraagde globale vergunning geweigerd.

Dat is de bestreden handeling.

20. Bij arrest 262.548 van 5 maart 2025 wordt het besluit van 30 september 2021 waarbij de minister van Leefmilieu en de minister van Ruimtelijke Ordening het beroep doelloos hadden verklaard, vernietigd.

Dat arrest luidt als volgt (vertaling):

“ In zijn verslag oordeelt de auditeur-rapporteur in de volgende bewoordingen dat dit middel gegrond is:

‘ 9. Pro memorie, artikel 81, § 2, derde lid, van het decreet betreffende de milieuvergunning bepaalt:

‘ De gemachtigd ambtenaar en de technische ambtenaar zijn uitsluitend bevoegd om samen kennis te nemen van de aanvragen tot [globale] vergunningen met betrekking tot handelingen en werken bedoeld in artikel D.IV.22, eerste lid, van het Wetboek, alsook de aanvragen tot globale vergunningen die betrekking hebben op niet-belangrijke wijzigingen van de in het zesde lid bedoelde vergunningen die door de Regering worden afgegeven, alsook elke inrichting die een installatie voor het beheer van afval van winningsindustrieën vormt, zoals bepaald door de Regering en alle installaties en activiteiten nodig of nuttig voor het opsporen en het uitbaten van de ondergrondse rijkdommen met inbegrip van de putten, galerijen, ondergrondse verbindingswegen en winningsputten.’

Artikel D.IV.22, eerste lid, van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ontwikkeling bepaalt op zijn beurt het volgende:

‘ De vergunning wordt door de gemachtigd ambtenaar verstrekt wanneer zij geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op: (...) 9° handelingen en werken overwogen in een ontginningsgebied of in een gebied met aanhorigheden van steengroeven op het gewestplan of met betrekking tot de vestiging bestemd voor ontginning of benutting van siergesteenten bedoeld in artikel D.IV.10.’

10. Wat de procedure betreft, moeten de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar hun beslissing nemen binnen de termijn vastgesteld in artikel 93, § 1, 1°, van het decreet betreffende de milieuvergunning, dat luidt als volgt:

‘ § 1. De bevoegde overheid richt zijn beslissing aan de aanvrager, aan de technische ambtenaar, de gemachtigde ambtenaar en, wanneer toepassing is gemaakt van artikel 81, § 2, tweede en derde lid, elke gemeente op het grondgebied waarvan de inrichting of bedoelde handelingen en werken gelegen zijn (...) binnen een termijn van: 1° negentig dagen indien de vergunningsaanvraag een inrichting van klasse 2 betreft;’.

Bovendien bepaalt artikel 92 van het decreet betreffende de milieuvergunning:

‘ § 1. Op basis van de ingewonnen adviezen maken de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar samen een syntheserapport op. Dat rapport bevat gezamenlijk een voorstel van beslissing gemotiveerd op grond van de verschillende ingewonnen adviezen en, in voorkomend geval, het eensluidend advies van de gemachtigd ambtenaar over de afwijkingen van het gewestplan of van de normen van de gewestelijke leidraad voor stedenbouw genomen overeenkomstig de artikelen D.IV.6 tot D.IV.13 van het Wetboek. Als de Regering de bevoegde overheid is krachtens artikel 81, § 2, zesde lid, is dit advies dan niet conform.

§ 2. De geraadpleegde overheden of besturen plegen, op verzoek van één van hen, ten minste één keer overleg om hun standpunt m.b.t. het project te harmoniseren. De Regering kan de wijze van overleg bepalen.

§ 3. Het samenvattend verslag en de volledige aanvraag worden aan de bevoegde overheid gericht binnen een termijn van:
1° zeventig dagen indien de vergunningsaanvraag een inrichting van klasse 2 betreft;
2° honderd en tien dagen indien de vergunningsaanvraag een inrichting van klasse 1 betreft.

De technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar verwittigen de aanvrager de dag waarop ze het syntheserapport overmaken.

§ 4. Na afloop van de termijn bedoeld in paragraaf 3 worden de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar gezamenlijk gehoord als de bevoegde overheid het vraagt.

§ 5. De termijnen bedoeld in paragraaf 3 kunnen verlengd worden bij gezamenlijke beslissing van de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar. De verlenging mag niet langer duren dan dertig dagen. Deze beslissing wordt binnen de in paragraaf 3 bedoelde termijn aan de bevoegde overheid en de aanvrager gestuurd.

(...)

In de gevallen bedoeld in artikel 81, § 2, tweede en derde lid, kunnen de termijnen bedoeld in artikel 93, § 1, eerste lid, verlengd worden bij gezamenlijke beslissing van de technische ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar. De duur van de verlenging mag de dertig dagen niet

overschrijden. Die beslissing wordt onverwijld gericht aan elke gemeente op het grondgebied waarvan de inrichting of bedoelde handelingen en werken gelegen zijn, alsook aan de aanvrager binnen de termijn bedoeld in artikel 93, § 1, eerste lid.

(...)

§ 6. Als het syntheserapport niet binnen de toegestane termijn aan de bevoegde overheid wordt gestuurd, zet deze laatste de procedure voort rekening houdende met het dossier van de effectrapportering, de resultaten van het onderzoek, het advies van het of de college(s) van burgemeester en schepenen en elk ander gegeven waarover ze beschikt.

§ 7. In de gevallen bedoeld in artikel 81, § 2, tweede en derde lid, zijn de paragrafen 1, 3, 4 en 6 van dit artikel niet van toepassing.

(...)'.

Het derde lid van artikel 94 van het decreet betreffende de milieuvergunning bepaalt 'In de in artikel 81, § 2, tweede en derde lid, bedoelde gevallen wordt de vergunning geacht geweigerd te zijn als de beslissing niet binnen de in artikel 93 voorgeschreven termijn is verzonden.'

11. *In casu* heeft de verwerende partij bij het begin van de procedure verkeerdelijk aangenomen dat het gemeentecollege van de gemeente Vloesberg uitspraak moest doen over de aanvraag voor een globale vergunning.

Feit blijft echter dat het de bedoeling is dat het omstreden project wordt ontwikkeld in een gebied met aanhorigheden van steengroeven op het gewestplan, zodat de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar, overeenkomstig artikel 81, § 2, lid en artikel D.IV.22, eerste lid, 9°, samen bevoegd zijn om kennis te nemen van de vergunningsaanvraag, wat de verwerende partij heeft bevestigd in haar e-mail aan de verzoekende partij van 28 mei 2021.

Bijgevolg moest er geen syntheserapport worden ingediend en moest de beslissing van de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar, overeenkomstig artikel 93, § 1, 1°, van het decreet betreffende de milieuvergunning, worden getroffen binnen een termijn van 90 dagen te rekenen vanaf de ontvangstbevestiging van het volledig en ontvankelijk dossier, te weten vanaf 4 maart 2021, zodat, behoudens verlenging van deze termijn, uiterlijk op 2 juni 2021 een beslissing moest worden genomen.

12. Op 3 mei 2021 is er een aanvraag tot verlenging ingediend, luidende als volgt: 'overeenkomstig artikel 92, § 5, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning hebben wij de eer u mee te delen dat de termijn voor het indienen bij uw college van ons syntheserapport over de aanvraag voor een globale vergunning waarvan hierboven sprake is, met 30 dagen is verlengd'.

Uit de lezing van die e-mail blijkt dat de verwerende partij, zonder uitdrukkelijk te verwijzen naar artikel 92, § 5, eerste lid, van het decreet betreffende de milieuvergunning, niettemin de termijn voor het doorsturen van het syntheserapport van de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar aan het gemeentecollege van de gemeente Vloesberg heeft willen verlengen, en niet de termijn voor het meedelen van hun beslissing, overeenkomstig artikel 92, § 5, tweede lid, van het decreet betreffende de milieuvergunning.

In dat opzicht en in tegenstelling tot wat de verwerende partij aangeeft, lijkt het weinig waarschijnlijk dat deze e-mail in werkelijkheid verband hield met de

termijn voor het nemen van een beslissing, aangezien deze dateert van vóór de e-mail van de verwerende partij van 28 mei 2021 waarin zij haar vergissing bevestigt wat betreft de instantie die bevoegd is om uitspraak te doen, zodat dit verzoek om uitstel, toen het op 3 mei 2021 werd ingediend, wel degelijk de termijn voor het indienen van het syntheserapport betrof.

Bovendien kan niet worden aanvaard dat, aangezien artikel 92, § 7, van het decreet betreffende de milieuvergunning de toepassing van § 5 ervan op de in artikel 81, § 2, tweede en derde lid, bedoelde gevallen niet uitsluit, die bepaling automatisch van toepassing zou zijn, ongeacht het lid waarnaar wordt verwezen, zodat, zelfs indien naar het eerste lid wordt verwezen, de gevolgen van de verlenging van de termijn om uitspraak te doen van toepassing zouden zijn.

In elk geval en aangezien geen syntheserapport moet worden ingediend, is artikel 92, § 5, tweede lid, de enige bepaling die de termijn om uitspraak te doen kan verlengen, wanneer de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar samen bevoegd zijn om een beslissing te nemen, zodat de verwerende partij, met een algemene verwijzing naar artikel 92, § 5, en door uitdrukkelijk te kennen te geven dat ze de termijn voor de indiening van het syntheserapport wil verlengen, de verlenging van de termijn van 30 dagen bedoeld in artikel 92, § 5, tweede lid, niet heeft kunnen doen ingaan.

In een dergelijke context en gelet op het feit dat er op 2 juni 2021 nog geen beslissing was genomen, kon de verzoekende partij overeenkomstig artikel 94, derde lid, van het decreet betreffende de milieuvergunning redelijkerwijs oordelen dat het ontbreken van een beslissing een stilzwijgende weigering van de vergunning vormde.

Het stond dus aan de verwerende partij om het administratief beroep tegen deze stilzwijgende weigeringsbeslissing, die wel degelijk bestond, te behandelen. Het ingestelde administratief beroep is dan ook ten onrechte doelloos verklaard op grond van het feit dat de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar nog steeds binnen de voorgeschreven termijn een beslissing konden nemen.

Het enig middel is gegrond.’

De verwerende partij heeft niet binnen de opgelegde termijn om de voortzetting van de procedure verzocht en heeft niet binnen de voorgeschreven termijn een laatste memorie ingediend om het in het verslag van de auditeur uitgewerkte standpunt te betwisten. Ze heeft gevraagd om gehoord te worden, maar was niet aanwezig op de zitting.

Gelet op deze elementen is er grond om het standpunt dat uiteengezet is in het verslag van de auditeur-rapporteur bij te treden.

Het enig middel is gegrond. Het rechtvaardigt de nietigverklaring van de bestreden handeling met toepassing van artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 14^{quinquies} van de algemene procedureregeling.”

IV. Tussenkoms van de gemeente Brakel

IV.1. Standpunt van de gemeente Brakel

De gemeente Brakel beroept zich op het belang dat zij noodzakelijkerwijs heeft ten aanzien van een handeling die gevolgen kan hebben op haar grondgebied op

het vlak van mobiliteit, veiligheid of volksgezondheid, alsook op haar belang ten aanzien van alle handelingen die haar ruimtelijke ordening betreffen. Ze merkt op dat, hoewel het project niet op haar grondgebied wordt uitgevoerd, het zich wel in de onmiddellijke nabijheid ervan bevindt, wat voldoende is om haar belang te rechtvaardigen. Ze beroept zich daarbij op arrest nr. 249.340 van 28 december 2020.

IV.2. Onderzoek

Artikel 21*bis* van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, luidt:

“Degenen die belang hebben bij de oplossing van de zaak, kunnen erin tussenkomen. De kamer kan ambtshalve of op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat of van een partij, degenen van wie de aanwezigheid vereist is voor de zaak, oproepen als tussenkomende partij. De tussenkomende partij kan ter ondersteuning van het verzoek geen andere middelen aanvoeren dan die welke in het inleidende verzoekschrift zijn uiteengezet.”

Artikel 52, § 3, van de algemene procedureregeling bepaalt inzonderheid dat het verzoekschrift tot tussenkomst een uiteenzetting bevat van het belang dat de verzoeker tot tussenkomst heeft bij de beslechting van de zaak.

Wie wenst tussen te komen in de zaak, moet aantonen dat hij een persoonlijk voordeel kan halen uit ofwel de nietigverklaring van de handeling ofwel de verwerping van het beroep. De Raad van State beoordeelt dat belang, *mutatis mutandis*, op dezelfde wijze als het belang bij het beroep. Dat belang moet dus zeker, rechtstreeks en persoonlijk zijn. De ontvankelijkheid van de tussenkomst dient beoordeeld te worden op grond van het belang dat aangevoerd wordt in het verzoekschrift tot tussenkomst.

Wat in het bijzonder de gemeenten betreft, zij zijn belast met alles wat van gemeentelijk belang is. Zij mogen dus, ter vrijwaring van dat belang, in rechte optreden tegen iedere handeling die gevolgen kan hebben op hun grondgebied op het vlak van mobiliteit, veiligheid of volksgezondheid.

In casu wordt niet betwist dat het kwestieuze project zich in de onmiddellijke nabijheid van het grondgebied van de verzoekende partij tot tussenkomst bevindt. Dit project kan gevolgen hebben op de mobiliteit in de straten op het grondgebied van de verzoekende partij tot tussenkomst, die bovendien een bezwaarschrift in die zin ingediend heeft in de loop van het openbaar onderzoek dat gevoerd is op het grondgebied van de gemeente Vloesberg.

Het verzoek tot tussenkomst ingediend door de gemeente Brakel dient dan ook definitief ingewilligd te worden.

V. Ambtshalve door de auditeur opgeworpen middel

V.1. Standpunt van de auditeur

De auditeur-rapporteur werpt ambtshalve een middel op ontleend aan de onbevoegdheid van de steller van de handeling, inzonderheid aan de schending van artikel 95 van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning.

Hij zet zijn standpunt uiteen als volgt:

“3. Arrest nr. 262.548 van 5 maart 2025 waarbij de beslissing van de verwerende partij over beroep I vernietigd is, bevestigt dat de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar – in eerste aanleg bevoegd om uitspraak te doen over de aanvraag voor een globale vergunning met toepassing van artikel 81, § 2, derde lid, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning – tot 2 juni 2021 de tijd hadden om hun beslissing te nemen.

Ze hebben echter een uitdrukkelijke beslissing genomen op 29 juni 2021.

4. Overeenkomstig artikel 94, derde lid, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning “[wordt i]n de in artikel 81, § 2, tweede en derde lid, bedoelde gevallen (...) de vergunning geacht geweigerd te zijn als de beslissing niet binnen de in artikel 93 voorgeschreven termijn is verzonden.”

Ingeval te laat een uitdrukkelijke beslissing genomen wordt, kan er echter, in tegenstelling tot wat artikel 95 van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning bepaalt, geen beroep ingesteld worden bij de Waalse Regering.

5. Artikel 95 van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning bepaalt immers het volgende:

“ § 1. Elke natuurlijke of rechtspersoon die bewijst dat ze een belang heeft alsook de technisch ambtenaar, de gemachtigde ambtenaar en het gemeentecollege van de gemeente op het grondgebied waarvan de inrichting of de handelingen en de werken gelegen zijn kunnen bij de Regering een beroep instellen tegen een beslissing van de bevoegde overheid die binnen de in artikel 93 bedoelde termijnen is verstuurd, tegen de beslissing die geacht wordt overeenkomstig artikel 94, eerste lid, te zijn genomen of tegen de weigering bedoeld in artikel 94, tweede en derde lid.

De Waalse wetgever heeft ervoor geopteerd om enkel in dat beroep te voorzien in drie gevallen die hij duidelijk omschrijft:

- tegen de beslissing van de in eerste aanleg bevoegde overheid wanneer die verstuurd is binnen de daartoe bepaalde termijnen;
- tegen de beslissing die geacht wordt genomen te zijn onder de voorwaarden bedoeld in artikel 94, eerste lid;
- tegen de impliciete weigering bedoeld in artikel 94, tweede en derde lid.

Er wordt geen melding gemaakt van het geval waarin de in eerste aanleg bevoegde overheid te laat een uitdrukkelijke beslissing neemt.

De rechtspraak van de Raad van State stelt dat thans reeds uitdrukkelijk vast.

Dat blijkt ook duidelijk uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 22 november 2007 “tot wijziging van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning” waarin gesteld wordt dat het doel dat het ontwerp, wat dat aspect betreft, nastreeft erin bestaat “*uitdrukkelijker te bepalen in welke gevallen bij de regering beroep ingesteld kan worden*” en dat “*de tekst op limitatieve wijze betrekking heeft op drie situaties die een recht op beroep doen ontstaan*”.

Daaruit volgt dat de verwerende partij niet bevoegd was om uitspraak te doen over beroep II; dat haar beslissing op zijn minst rechtsgrond mist.”

IV.2. Laatste memorie van de verwerende partij

De verwerende partij schikt zich naar de wijsheid van de Raad van State.

V.3. Beoordeling

Zoals blijkt uit punt 20 van de uiteenzetting van de feiten, is in arrest nr. 262.548 van 5 maart 2025 geoordeeld dat, wat de oorspronkelijke vergunningsaanvraag betreft, de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar tot 2 juni 2021 de tijd hadden om hun beslissing te nemen in de eerste fase van de administratieve procedure.

De ambtenaren hebben een uitdrukkelijke beslissing verstuurd op 29 juni 2021, te weten buiten de hun toebemeten termijn. Daaruit volgt dat, met toepassing van artikel 94, derde lid, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning, de vergunning geacht wordt geweigerd te zijn.

Aangezien bij artikel 95 van hetzelfde decreet niet voorzien wordt in een administratief beroep tegen de uitdrukkelijke beslissing van de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar die buiten de termijn verstuurd wordt, waren de minister van Leefmilieu en de minister van Ruimtelijke Ordening niet bevoegd om uitspraak te doen over het administratief beroep dat door de vergunningaanvrager bij hen was ingesteld in het kader van beroep II.

De bestreden handeling ontbeert dan ook rechtsgrond.

Daaruit volgt dat het door de auditeur ambtshalve opgeworpen middel gegrond is.

VI. Andere middelen

Aangezien de nietigverklaring van de bestreden handeling uitgesproken kan worden op basis van het door de auditeur opgeworpen middel, dienen de middelen die aangevoerd worden in het verzoekschrift tot nietigverklaring, niet onderzocht te worden.

VII. Rechtsplegingsvergoeding

De verzoekende partij vordert een rechtsplegingsvergoeding ten belope van het basisbedrag. Er is grond om die vordering toe te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE:

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst ingediend door de gemeente Brakel wordt definitief ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 28 februari 2022 waarbij de minister van Leefmilieu en de minister van Ruimtelijke Ordening weigeren om aan de bv Domaine du Mont de Rhodes een globale vergunning toe te kennen voor de oprichting en de exploitatie van ecotoeristische accommodaties en een wolvenpark op een terrein gelegen in de rue Houppe 76 te Vloesberg.

Artikel 3.

De verwerende partij wordt verwezen in de kosten, namelijk het rolrecht van 200 euro, de bijdrage van 22 euro en de rechtsplegingsvergoeding van 770 euro die aan de verzoekende partij wordt toegekend.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van haar tussenkomst, die 150 euro bedragen.

Aldus uitgesproken te Brussel op 4 maart 2026 door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit:

Pascale Vandernacht,	voorzitster van de Raad van State,
Jan Clement,	kamervoorzitter,
Luc Donnay,	kamervoorzitter,
Gregory Delannay,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,	De voorzitster van de Raad van State,
-------------------	---------------------------------------

Gregory Delannay	Pascale Vandernacht
------------------	---------------------